

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 28-03-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Martyna Daniłowicz

Protokolant: Paulina Machowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28-03-2013 r. we W.

sprawy z powództwa **P. K.**

przeciwko (...) **Sp. z o.o. we W.**

o wynagrodzenie za pracę

I. zasądza od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. we W. na rzecz powódki P. K. kwotę 1833,74 zł (tysiąc osiemset trzydzieści trzy złote siedemdziesiąt cztery grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. we W. na rzecz powódki P. K. odsetki ustawowe od kwoty 2167, 80 zł od dnia 11 września 2012 r. do dnia 21 października 2012 r.,

III. zasądza od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. we W. na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 30 zł tytułem opłaty od pozwu od której uiszczenia powódka była tymczasowo zwolniona z mocy ustawy,

IV. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powódka P. K. pozwem z dnia 31 października 2012 roku (data prezentaty Sądu) wniosła przeciwko stronie pozwanej (...) Sp. z o.o. we W. o zasądzenie na swoją rzecz kwoty 1833,74 złotych z odsetkami od 11 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty oraz odsetek ustawowych od kwoty 2167,80 zł od dnia 11 września 2012 r. do dnia 21 października 2012 r.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że strony zawarły w dniu 20 kwietnia 2011 r. umowę o pracę. Powódka została zatrudniona na czas określony dwóch miesięcy, na stanowisku doradcy finansowego, w pełnym wymiarze czasu pracy, z wynagrodzeniem 1400 zł brutto. Aneksiem z dnia 31 października 2011 r. strony określiły iż czas trwania umowy o pracę będzie nieokreślony, zaś aneksem z dnia 1 lutego 2012 r. określono wynagrodzenie zasadnicze na kwotę 3500 zł brutto.

Powódka świadczyła pracę zgodnie z umową, sumiennie wykonując ciążące na niej obowiązki. Strona pozwana regularnie dokonywała na rzecz powódki zapłaty wynagrodzenia za pracę do lipca 2012 r. Od sierpnia 2012 r. zapłata wynagrodzenia w pełnej wysokości za dalsze okresy nie wystąpiła.

Powódka wielokrotnie zwracała się e-mailowo oraz listownie do pracodawcy z prośbą o wypłatę zaległego wynagrodzenia. Strona pozwana zapłaciła w różnych okresach czasu jedynie część przysługującego powódce wynagrodzenia, co powódka zaliczała na poczet wynagrodzenia za poszczególne miesiące. W związku z rosnącymi zaległościami w wypłacie wynagrodzenia powódka podejmowała kolejne próby kontaktu z prezesem firmy, który z upływem czasu zaczął ją lekceważyć.

Nakazem zapłaty z dnia 19.12.2012 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W. nakazał stronie pozwanej (...) Sp. z o.o. we W. aby zapłaciła na rzecz powódki P. K. kwotę 1833,74 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11.08.2012 r. do dnia zapłaty oraz ustawowe odsetki od kwoty 2176,80 zł od dnia 11.09.2012 r. do 21.10.2012 r. /k.33/.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana (...) Sp. z o.o. we W. zaskarżyła nakaz zapłaty w całości i wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, iż powódka była zatrudniona na stanowisku Dyrektora ds. kredytów deweloperskich. Wynagrodzenie brutto należne powódce wynosiło 3500 złotych brutto. Dnia 10 lipca 2012 r. pozwana wręczyła powódce wypowiedzenie warunków pracy, na mocy którego powódka miała być zatrudniona na stanowisku Doradcy (...) z wynagrodzeniem w wysokości 1800 zł brutto. Powódka nie zaakceptowała zaproponowanych jej nowych warunków pracy i z dniem 31 sierpnia 2012 r. jej umowa o pracę uległa rozwiązaniu.

Odnosząc się do żądania zapłaty wynagrodzenia strona pozwana zarzuciła, że wypłaciła powódce wynagrodzenie za sierpień 2012 r. w pełnej wysokości. W tym miesiącu powódka była nieobecna w pracy z powodu choroby a pozostałą część miesiąca była zwolniona z obowiązku świadczenia pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia. Ponadto strona pozwana wypłaciła powódce także część wynagrodzenia za lipiec, tzn. za czas jej urlopu wypoczynkowego (w dniach 13, 16, 17 lipca 2012 r.) oraz za czas usprawiedliwionej nieobecności powódki w pracy z powodu choroby(w dniach 30, 31 lipca 2012 r.).

Pozwana zakwestionowała jednak prawo powódki do wynagrodzenia za lipiec w wysokości 1833,74 zł. Zgodnie z art. 80 k.p. wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną. W lipcu 2012 r. w dniach, w których powódka stawiała się w pracy, pracy nie wykonywała.

Wyjaśniając powyższe strona pozwana podała, że do obowiązków powódki należało pozyskiwanie klientów na produkty finansowe, w pozyskaniu których pośredniczy firma (...) sp. z o.o. Co do zasady klienci na produkty finansowe są pozyskiwani telefonicznie. Fakt, że powódka w lipcu 2012 r. nie wykonywała pracy potwierdzają bilingi telefoniczne, które wskazują że powódka w tym okresie, pomimo tego że stawiała się w miejscu pracy, wykonała zdecydowanie mniejszą ilość telefonów do klientów w porównaniu z innymi pracownikami. Ilość połączeń powódki to 277, podczas gdy inni pracownicy wykonali w tym miesiącu nawet 1067 czy 1001 połączeń. Ponadto powódka w lipcu nie pozyskała żadnego klienta na produkty finansowe, w pozyskiwaniu których pośredniczy firma (...) sp. z o.o. Pozyskiwanie nowych klientów drogą telefoniczną należało do podstawowych obowiązków powódki. Bilingi za lipiec 2012 r. wyraźnie wskazują, że co do zasady powódka w tym miesiącu nie wykonywała pracy do której była zobowiązana, a więc jej roszczenie o wypłatę zaległego wynagrodzenia jest bezzasadne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka P. K. była zatrudniona u strony pozwanej – (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. w oparciu o umowę o pracę na czas nieokreślony, początkowo na stanowisku doradcy finansowego z wynagrodzeniem 1400 zł brutto. Następnie, od 2 stycznia 2012 r. do 31 sierpnia 2012 r., powódka była zatrudniona na stanowisku dyrektora ds. kredytów deweloperskich w pełnym wymiarze czasu pracy, z wynagrodzeniem miesięcznym 3500 zł brutto.

dowód: umowa o pracę z dnia 20.04.2011 r. k – 12 akt;

aneks do umowy o pracę z dnia 31.01.2012 r. k – 11 akt;

świadcstwo pracy., k.6;)

Do obowiązków powódki na stanowisku dyrektora należało pozyskiwanie klientów, aktywna sprzedaż oraz obsługa klientów już pozyskanych. Powódka w lipcu zajmowała się obsługą klientów już pozyskanych. Powódka jeździła do klientów, brała udział w spotkaniach z klientami. Powódka pozyskiwała klientów deweloperskich, którzy byli

zainteresowani dużymi kredytami, powyżej 5 mln zł. Powódka analizowała dokumentację klientów, przesyłała ją do banku.

Doradcy kredytowi pozyskiwali mniejszych klientów.

Powódka w lipcu 2012 r., poza dniami w których przebywała na urlopie, świadczyła pracę codziennie od godziny 9.00 do 17.00.

dowód: przesłuchanie powódki k – 118 v. ;

Powódka od dnia 25 lipca 2012 r. do 18 sierpnia 2012 r. była na zwolnieniu lekarskim.

dowód: historia choroby powódki k – 91 v. ;

20 lipca 2012 r. powódka otrzymała wypowiedzenie warunków pracy i płacy, którego nie przyjęła.

Bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu.

W niniejszej sprawie podstawą ustalenia powyższego stanu faktycznego, stały się uznane przez Sąd za w pełni wiarygodne zeznania powódki, które korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym.

Sąd dał również wiarę przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentów jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności.

Zgodnie z art. 232 k.p.c. obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony, a ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Oznacza to, że ten, kto powołuje się na przysługujące mu prawo, występując z żądaniem, obowiązany jest udowodnić fakty i okoliczności faktyczne uzasadniające to żądanie. Natomiast strona, która odmawia spełnienia tego żądania tj. zaprzecza uprawnieniu żądającego, obowiązana jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje. Chodzi tu o fakty, które mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wykazujące istnienie prawa, jak również fakty niweczące to prawo. Zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontrydiktoryjności, Sąd nie ma obowiązku zarządzania dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7, poz.76). Dopuszczenie dowodów z urzędu jest bowiem prawem, a nie obowiązkiem Sądu, z którego to prawa winien korzystać nader ostrożnie, tak by swym działaniem nie wspierał żadnej ze stron procesu.

Zasady ujęte w art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. nie określają jedynie zakresu obowiązku zgłaszania dowodów przez strony, ale rozumiane być muszą przede wszystkim i w ten sposób, że strona która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na tej stronie spoczywał. Ponadto samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2001r., I PKN 660/00, Wokanda 2002/7-8/44).

W związku z powyższym, jeżeli materiał dowodowy zgromadzony przez strony nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań.

Strona pozwana nie udowodniła w niniejszym postępowaniu zarzutu, iż powódka nie świadczyła pracy w lipcu 2012 r.

Jak ustalono, na podstawie zeznań powódki, do jej obowiązków na stanowisku dyrektora ds. kredytów deweloperskich należało: pozyskiwanie klientów i obsługa klientów już pozyskanych. Obowiązkiem powódki było odbywanie spotkań informacyjnych z klientami w celu przedstawienia oferty klientowi, podpisywanie umów pośrednictwa finansowego, wypełnianie wniosków kredytowych z klientami, dostarczanie dokumentów do banku, kontrola i stały kontakt z doradcą w Banku w celu monitorowania procesu kredytowego. Jak wyjaśniła powódka oprócz telefonicznego pozyskiwania klientów wykonywała szereg innych obowiązków, do których należały także spotkania z klientami, odbywające się zazwyczaj w siedzibie firmy klienta. Powódka nie miała określonej w umowie liczby połączeń telefonicznych, które należy codziennie wykonać.

Z tego względu niezasadny jest zarzut strony pozwanej, iż z uwagi na małą liczbę połączeń, które wykonała powódka należy przyjąć iż nie wykonywała w tym okresie pracy.

Umowa o pracę jest umową dwustronnie zobowiązującą wzajemną. Świadczeniu pracownika odpowiada świadczenie pracodawcy. Pracodawca jest zobowiązany do wypłaty wynagrodzenia w zamian za spełnienie świadczenia przez pracownika, tj. wykonywanie pracy określonego rodzaju. Kodeks pracy stanowi w art. 80, że wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną. Skoro powódka pracowała w spornym okresie to za dni przepracowane przysługuje jej wynagrodzenie.

Z tych względów orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Wynagrodzenie za sierpień 2012 r. powinno być wypłacone w dniu 10 września 2012 r. natomiast zostało wypłacone powódce dopiero w dniu 22 października 2012 r.

Powódka domagała się zatem odsetek ustawowych od kwoty 2167,80 zł od dnia 11 września 2012 r. do 21 października 2012 r. O odsetkach ustawowych za zwłokę Sąd orzekł w punkcie II wyroku biorąc za podstawę art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 455 k.c., w zw. z art. 300 k.p. zasądzając je zgodnie z żądaniem powódki.

O obowiązku zapłaty przez stronę pozwaną na rzecz Skarbu Państwa, nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu, od wniesienia której powódka była zwolniona z mocy ustawy, orzeczono w punkcie III sentencji wyroku na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 113 ust. 1 w zw. z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). Zgodnie z art. 113 ust. 1 cytowanej ustawy kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator lub prokurator Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w danej instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Wobec czego, strona pozwana obowiązana jest uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia we Wrocławiu) kwotę 30 zł tytułem opłaty od pozwu od której powódka była zwolniona z mocy ustawy.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł w punkcie IV sentencji wyroku na podstawie art. 477² § 1 k.p.c., uwzględniając wysokość jednomiesięcznego wynagrodzenia powódki.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o powołane przepisy, orzeczono jak w sentencji.

Zarządzenie:

1. odnotować,
2. odpis dor. stronie pozwanej z pouczeniem
3. kal. 14 dni.